

EL COS MÉS BONIC QUE S'HAURÀ TROBAT MAI EN AQUEST LLOC

Una mort en una obra de teatre sempre ha de servir per alguna cosa i en el cas d'*El cos més bonic que s'haurà trobat mai en aquest lloc* és el brutal assassinat d'un noi de disset anys en el si d'una comunitat rural el que activa la recerca de sentit dels personatges al voltant de la víctima sacrificial. Al llarg d'aquest monòleg sobre el desig i les terribles conseqüències que suposa negar-lo, assistim al via crucis personal de les diferents veus que visiten l'actor a escena.

Les paraules i les imatges de naturalesa simbòlica ens són entregades en un gest gairebé litúrgic, convidant-nos a la comprensió i al qüestionament ideològic. Perquè, per sobre de tot, *El cos més bonic que s'haurà trobat mai en aquest lloc* és un homenatge al teatre i a l'ofici de l'actor, que ens interpel·la sobre el propi ritual escènic i la seva capacitat de regeneració col·lectiva. El text d'en Josep Maria Miró, sens dubte un dels més importants de la dramaturgia catalana dels últims temps, requereix d'un intèrpret amb un instrument actoral privilegiat i ha trobat amb en Pere Arquillué el millor còmplice. Sense ells aquest viatge a la metafísica del desig no hauria estat possible.

Xavier Albertí

FITXA ARTÍSTICA

Autoria: **Josep Maria Miró**

Direcció: **Xavier Albertí**

Intèrpret: **Pere Arquillué**

Músics: **Quim Reixach i Sergi Llopart**

Disseny de llums, d'escenografia i composició musical: **Xavier Albertí**

Ajudant de direcció: **Roger Vila**

Cap tècnic, tècnic de llums i tècnic de so: **Toni Ubach**

Producció executiva i regidoria: **Marta Colell**

Direcció de producció: **Josep Domènech**

Distribució: **Bitò**

Producció: **Temporada Alta i Teatre Romea**

Durada 1 h 45 min

temporada
alta →

teatreromea